

2 French songs included on
 actual script
 ? Bloody Mary? - missing

FILE COPY ONLY
 DO NOT REMOVE

א י י ה ד ר ו ם

מאת: רודג'רס והמרשטיין

(על הרחוב רואים את הנוטע הארפחי אמיל ד' בעק, בנו, ג'רום ובחו, נגנה, מטילים. הקטנים פורצים בשיר)

וילדים:
 Dites-moi pourquoi la vue est belle;
 Dites-moi pourquoi la vie est gaie?
 Dites-moi pourquoi, chere mad'moiselle,
 Est-ce-que parce-que vous m'aimez?

אמיל : (בצחוק) כן, אחם אודקים, ילדים. החיים הם באמת יפים, וכמה אנחנו נהנים היום !

ילדים : Eh bien, אבא, (יוצאים)

ג'לי : כמה נחמדים הם ! והגן שלך כל כך הנדר ! מה שם הפרח הזה ?

אמיל : זה "אמנון וחמר".

ג'לי : מה נפלא המקום הזה ! אחת יודע איך קוראים לי ?
 Knucklehead
 Nellie (שרה: "אופטימיסט")

אמיל : שוב אנו נפגשים.

ג'לי : כמדומני שזוהי לנו רק הפעם השניה.

אמיל : ובכל זאת נראה כאילו מכירים אנו זה את זה שנים רבות.

ג'לי : מוזר, לא כן ?

אמיל : מוזר מאד.

ג'לי : כן, נפגשנו במסיבת הקצינים, אתה זוכר ?

אמיל : זה קורה כך לפעמים. האם אוכל להציע לך כנס תה ?

ג'לי : או, חבל, אמיל, אני מוכרחה לחזור למרפאה. אולי בפעם אחרת.

אמיל : טוב, אז אולי תבואי לארוחת ערב בביתי ?

ג'לי : טוב - את זה יספק אותך.

אמיל : בואי, אלוה אותך למרפאה.

ג'לי : אני מאד סקרנית לראות את ביתך. (יוצאים ביחד)

מ ע ו כ ה א

חמרונה ב'

(כמה מלחים עומדים יחד ושרים) "בלאדימרי היא אהובתי"
בלדי מרי : (מופיעה מאחוריהם) הלו, יפהפה ! מלמלה ? שולח לבחורה שלך ?
 ארבעה דולר, מוצא חן ? קונה אולי ? הי ג'ו, בוא הנה ! הי, לאן
 הולך ? ... בוא הנה... ממזר קמאן...
מלח א' : חגידי לוי, זהו זה !
מלח ב' : הי, בלדי מרי, חני לוי על הראש !
מלח ג' : חגידי לוי שהוא מטומטם.
בלדי מרי : הי, טומטומן אחת !! טוב ? טוב ?
מלח ד' : יופי ! אח לומדת אחת, שחיים !
בלדי מרי : טומטומן, טומטומן ! ני לומדת חת שחיים, ני מדבר טוב כמו מלח
 טומטומן !
 (המלחים חוזרים שוב על הפזמון "בלדי מרי")

חמרונה ג'

(חוף הים. נוכחים בלדי מרי, מלחים, מריין. בלדי מרי מראה ראש קטן)
מריין : מה יש לך שם ?
בלדי מרי : זה ראש. חמישים דולר.
מריין : ממה זה עשוי ?
בלודי מרי : עשוי מראש. ראש של איש.
מריין : איך זה שהוא כל כך קטן ?
בלדי מרי : זה shrunk. אחרת אי אפשר.
מריין : תודה רבה. לא בשבילי. (יוצא)
בלדי מרי : הי, ג'ו, ארבעה דולר ? sexy מאד. שולח בחורה. היא רוקדת ככה !
 (רוקדת. ביליה, סימפוט והפרופטור נכנסים על מלמלות)
ביליס : הה, לך, sweetie pie מלמלות מספיק ? עשינו אותן בחצי הזמן שאורך
 לבחורות שלך, והן שווה כפליים. תסתכלי... נו... נו... כמה את
 נוחנת ?
פרופטור : זו עבודת יד !
סטופוט : לא צריך לבהץ !
פרופטור : מחיימה לכל גוף !
מלח ה' : הן באמת יפות !
ביליס : אח שומעת ? תוכלי למכר כל אחת מהן לחמורים האלה בעד חמישה או
 ששה דולר. בשבילך... כלן בעד ... נאמר... שמונים דולר !
בלדי מרי : בטח שבשבילי נאמר עשרה דולר !

- ביליס : מה ? השתגעת ?
- בלדי מרי : לא מספיק ?
- ביליס : בהחלט לא !!
- בלדי מרי : חבל. (מתחילה לעזב)
- ביליס : חכי רגע, אמו של דרכיולה !
- סטופוט : (רואה את שן החזיר) מה זה ? שן של חזיר בר ?
- ביליס : איפה השגת את זה ? בבלי האי ?
- בלדי מרי : הי, מוצא חן ?
- פרופסור : זה יקר מאד. אפשר להשיג את השן הזאת רק בבלי האי, בטקס מיוחד.
- ביליס : כמה זה עולה ? (מוציא כסף ומתחיל לספר)
- בלדי מרי : מאה דולר !!
- פרופסור : מאה דולר !?
- אשפה : מאה דולר !
- ביליס : מאה... מאה דולר !?
- בלדי מרי : טוב. אז נתחלף. השן בעד כל המלמלות.
- ביליס : בסדר גמור. (מתחיל להחליף)
- בלדי מרי : רגע, רגע, ומשהו למזל ?
- ביליס : מה את רוצה ?
- בלדי מרי : מאה דולר ! (לוקחת ממנו)
- ביליס : ... לעזאזל !!
- בלדי מרי : מזל טוב ! (יוצאת)
- ביליס : לכל הרוחות ! למה לא מרשים לנו ללכת לבלי האי ?
-
- אשפה : יש שם הכל : גולגלות, צמידים, תכשיטים, כל מיני מציאות.
- פרופסור : והבנות של הנוטעים הצרפתים.
- אשפה : הי, אני מדבר על מציאות !
- ביליס : והוא גם כן.
- מלח ו' : ברור. העיקר בבלי האי זה לא שן החזיר - אלא הבנות !
- ביליס : העיקר הוא כן שן החזיר... וגם הבנות. (הפסק. כלם חושבים)
- מלחים : שרים "לנו שמש הזורחת".
- אשפה : (מנסיק את השיר) הדיימס היחידות במקום הארור הזה הן האחיות במרמאה.
- מלח ז' : השמנה ההיא העקומה... או...

מלח ח' : והזאת עם השניים הגדולות, היא סוס! לא דייס!
 מלח ט' : והשלישית בלי שניים כלל...
 ביליס : אבל הנלי ההיא... (שורק)
 מלח י' : הי, הוא שם עליה עין!
 פרומסור : (בקול אשה) יוהו... לוטר חביבי... הנה הכביסה שלי...
 ביליס : הי, המטיקו!
 אשמה : היא לא כל כך גרועה, אבל היתר... חנו אותן לקצינים!!
 פרומסור : חנו אותן לקצינים! הן שיכות להם כבר!
 אשמה : אה, שיטשו אתן חיים!
 (המלחים ממשיכים בשיר עד סופו. קייבל נכנס. בלדי מרי תופסת אותו)
 בלדי מרי : הי ג'ו! הלו!
 קייבל : הלו!
 בלדי מרי : מה? כועס?
 קייבל : או, נו.
 בלדי מרי : אתה? crummy major?
 קייבל : לא, אני אפילו יותר גרוע מזה. אני crummy lieutenant.
 בלדי מרי : ?Lootellen
 קייבל : כן, Lootellen.
 ביליס : שלום לך, Lotellen, ברוך הבא לאיי הידיים!
 בלדי מרי : הי, Lotellen נורא sexy.
 קייבל : חודה. את נראית נורא... ס... בסדר בעצמך.
 בלדי מרי : נורא sexy (מוציאה ראש קטן) הי, lootellen, רואה?
 ראש אמיתי. שולח הביחה לבחורה! מוצא חן? קח. לא כסף.
 ביליס : בלי כסף? אז למה אני תמיד מלם?
 בלדי מרי : אתה לא sexy כמו lootellen. (לקייבל) קח.
 קייבל : לא חודה... מאין קבלח?
 בלדי מרי : בלי האי.
 קייבל : בלי האי? מה זה?
 בלדי מרי : בלי האי זה "אני אי מיוחד בשיבילך". זה "הנני, בלי האי".
 lootellen, זה רק בזבילך. שמע, האי קורא לך... אתה לא שומע? שמע...
 קייבל : אני שומע רק את רשרוש הגליט. זה הכל.
 בלדי מרי : אתה לא שומע קול קורא?

- פרופסור : אני שומע משהו.
- ביליס : טחום אח הפה, חמור !!
- בלדי מרי : שומע ! (שרה "פה בעולם כל איש לבדו הוא").
- ביליס : דרך אגב, לנו לא מרשים ללכת לבלי האי. הבנוח של הנוטעים הצרפתים מסחובבות שמה. אבל אתה קציץ. לך מותר. (שר חלק מבלי האי) מה אתה אומר ? (קייבל נזאר נדהט) אני יכול להשיג לך סירה.
- קייבל : לא.
- ביליס : אה... בטח אתה צודק. בעצם, גם אני לא רוצה ללכת, אבל יש כמה טקסים מענינים שמה... בחורות, ייץ... בודאי עוד לא ראית דברים כאלה. חשבת שאולי זה יעניץ אותך.
- קייבל : אני משוכנע בזה, אבל לצערי יש לי עכשיו פגישה עם המפקד. (ברקט והרביסון נכנסים)
- פרופסור : הי, הנה בא Ironbelly (ברקט והרביסון מחקדמים על הבמה)
- הרביסון : (מראה על בלדי מרי) זוהי האטה.
- ברקט : את גורמת למהפכה כלכלית באי הזה. אף אזרח עובד במטעים. כלם תומרים את המלמלות השפשויות האלו בשבילך !
- בלדי מרי : צרפתי. (כלם צוחקים) ממזר קמצץ.
- ביליס : המפקד, אפשר להציע משהו ?
- ברקט : מי אתה ?
- ביליס : ביליס, לוטר ביליס. האורחים יכולים לשוב למטעים מיד. המלחים יכולים לעשות את המלמלות בעצמם.
- ברקט : שמע ! - אתה רוצה לומר לי שהמלחים בצי האמריקאי מוכנים...
- ביליס : אם אתה לא רוצה, אז נלכח את כל העניין...
- הרביסון : לוטר ביליס !
- ביליס : כן, המפקד ?
- הרביסון : שום דבר, אני רוצה רק לא לשכח את שמך.
- ברקט : (לבדי מרי) אוקי, קחי את חפציך וצאי מכאן. (יוצאת עם המלחים. פונה לקייבל) אגב, מי אתה ?
- קייבל : אני ה יוסף קייבל. יש לי פגישה אתך אם אתה מפקד האי.
- ברקט : כן. אני מפקד האי, קפטן ברקט. זהו סגני, קומנדר הרביסון. מה הענינים ?
- קייבל : באחי בשליחות סודית ואני צריך לעזרתך. אני צריך להסתנן לאחד האיים בסביבה שעכשיו בידי היפנים. אם יהיה לי רדיו, הוכלו להודיע לי על תנועות היפנים.

הרביסון : ואחה צריך אוללח ?
 קייבל : כן, המפקד.
 ברקט : מה אחה חושב, ביל ?
 הרביסון : עלול להביא תועלת.
 ברקט : תפקיד מסוכן מאד.
 הרביסון : אחה יוצא לבדק ?
 קייבל : הייתי רוצה שילוח אותי משהו שמכיר היטב את האוי. שמעתי על
 צרפתי אחד בשם אמיל ד' בעק שהיה גר שם פעם.

ברקט : טוב, נברר זאת. נפגש במשרד שלי בעוד חצי שעה. (מחחיל לצאת)
 הרביסון : אולי סוף סוף נתחיל לעשות משהו. (יוצאים)
 (קייבל שר "בלי האי")

חמונה ד'

(רואים את המכבסה של ביליס. מלחים מכינים מקלחות)

מלח א' : (נכנס עם דלי מים) הנה המים.
 מלח ב' : מהר, עוד מעט הן באות.
 מלח ג' : יש מספיק סבון ?
 מלח ד' : כן, כן אל תדאג.
 מלח ג' : הן בודאי תהינה עיפות אחרי כל ההתעמלות. (האחיות מחחילות
 להכנס. הן צועדות בשורה)
 מלח ב' : מהר, חברה, אני כבר שומע אותן.
 אחות א' : (נכנסות) טוב, אתן חפשיות.
 כלן : חודה לאל. בחיי ! וכו'.
 אחות ב' : לכל הרוחות ! הגב שלי שבור.
 אחות ג' : אוי, הרגליים שלי נפוחות !
 אחות ד' : הי ! חנו להכנס למקלחת ! (כלן רצות למקלחות)
 אחות ה' : הי, אני ראשונה !
 אחות ו' : (לנלי) על מה דברת עם Ironbelly
 נלי : לא כלום ! רק בענין המחזה שהחלטנו להציג.
 אחות ו' : ראיון מיוחד רק בענין זה ?
 נלי : האמת היא שהוא רוצה להודע ממני פרטים על אמיל.
 אחות ו' : הי !!
 אחות ז' : מה אתך ? מה מפריע לך ?
 נלי : שום דבר. הכל נגמר אתו.
 אחות ז' : אתו ?
 נלי : כן, אתו. אני עדין לא מכירה אותו היטב אז מוטב שאגמר אתו
 לפני שאתחיל. (לאחות ו') את מסכימה אתי ?

- אחות ה' : בהחלט !!
- נלי : בהחלט ? טוב, אז כך יהיה (שרה עם האחיות "אוצי" איש זה מראשי". אמיל נכנס) הלו ! (האחיות עוזבות את הבמה לאט לאט)
- אמיל : הלו ! האם את תמיד שרה במקלחת ?
- נלי : לפעמים.
- אמיל : האם זה שיר אמריקאי חדש ?
- נלי : כן, בערך, רק שהמלים הן שלנו. הי, לאן ברחו כלן ?
- אמיל : כל השירים שלך דומים זה לזה. או שאתן רוצות להפטר מזה שאתן עדיין או שאתן רוצות את הבלתי אפשרי !
- נלי : אתה צודק.
- אמיל : אני אוהב שיר - "אני אוהב אותך ואת אוהבת אותי, האין זה נפלא ?"
- נלי : כן, זה באמת נפלא, אמיל.
- אמיל : תבוא אלי לארוחת הערב ?
- נלי : כן.
- אחות ה' : (מבחוץ) ככה היא מוציאה אותן מראשה ! (קולות אחוץ)
- נלי : (שרה "הנני מצפה בכל עת ושעה"...)
- אמיל : אני מאוהב, כן, אני מאוהב באחת שאוהבת אותי !

תמונה ה'

(לפני המסך כמה אזרחיות רוקדות ושרות "נלי הא'י" בארפתית)

: אזרחיות

Bali Ha'i t'appelle dans le jour, dans la nuit,
 Dans ton coeur - toujours sonne:
 "Par ici, me voici. Si tu veut t'en trouvera
 Ou le ciel trouve la mer, me voici -
 Laisse moi te prendro, "par ici, me voici"
 Bali ha'i, Bali Ha'i, Bali Ha'i

- אזרחית א' : הי, סירה באה ! סירה !
- קייבל : (נכנס משך דבור עם ביליס) חראה, ביליס, לא באתי הנה לראות איך מוציאים שן של חזיר בר !
- ביליס : העיקר הוא לא השן אלא מה שבא אחרי כן. (אדמדמ נכנסת)
- בלדי מרי : בוא אחי, Lootellen יהיה טוב, מעניג. (מראה על אזרחית)
- ביליס, מריס יקה אותך למקס. Lootellen בא אתך כן.
- בוא,
 Lootellen
 (מסך עולה - רואים גיה קטנות)
- קייבל : (רואה את הבית) מה זה ?

בלדי מרי : חכה. (נכנסת לבית)
 קייבל : הי, רגע! בלדי מרי, מה... (האדמדת יוצאת מן הבית עם ליאט)
 בלדי מרי : מוצא חן?
 קייבל : מי זאת?
 בלדי מרי : ליאט, בת שלי.
 ליאט : ליאט!
 בלדי מרי : שם ארפחי. Lootellen אתה מאד sexy וליאט מאד רפה...
 חינוקות יפים... אנ עובד בשבילכם ואתם שבו... רק דברו
 פטפוטים. (שרה פטפוטים נאים)
 קייבל : ליאט... ליאט... (שניהם נכנסים לבית)
 (האורות כובים לשניות ואז מודלקים עוד פעם. אין אף אחד
 על הבמה. אדמדת נכנסת)
 בלדי מרי : (מתקרבת לבית) הי, מה קורה שם?
 (קייבל וליאט מתחילים לשיר "הנך אעירה מאביב") (באמצע הם
 יוצאים מן הבית וגומרים על הבמה. משך השיר אדמדת מסתלקת.
 בגמר השיר שומעים פעמון. בילים נכנס, מצלצל בפעמון, אתו
 נכנסות אזרחיות ואדמדת)
 בילים : חבל, בנות, אבל אריך לעזב. (מצלצל טוב) הי, כבר מאוחר!
 איפה הוא?
 בלדי מרי : הוא בא. לא דואג, בילים, הוא בא.

(קייבל וליאט מתחילים. היא נכנסת לבית והוא מסתלק. המסך
 יורד. הוא מופיע עוד פעם לפני המסך כאשר בילים מדבר)
 בילים : הנה הוא בא (יוצא)
 בלדי מרי : (מלווה את קייבל לצד השני של הבמה ואומרת לאזרחיות) אני
 אהיה mother-in-law (לקייבל) היי, חזור מיד,
 Lootellen. בלי האי, חזור מיד. (יוצאת עם האזרחיות מן
 הצד השני).

(ביחו של ד"בעק. אמיל ונלי נכנסים)
 אמיל : גלי, יש לי הפתעה בשבילך. שבי. (היא יושבת והוא מחקה אותה בשיר "אוציא אותו מראשי").
 נלי : עצום ! עצום ! אמיל, נהדר. (נגנה וירמיה נכנסים)
 אמיל : אה, Bonsoir,
 נלי : הם כל כך מחוקים ! מה שמותיכם ? אתם מבינים ?
 אמיל : נלי, אני רוצה להציג לפניך את נגנה ואת ירמיה... נגנה וירמיה... נלי !
 הילדים : נלי !
 אמיל :
 הילדים : Bonsoir, Bonsoir!
 נלי : Bonsoir. הם כל כך נחמדים. הם הילדים של המלצר שלך ?
 אמיל : הם הילדים שלי !
 נלי : כמובן, הם דומים לך מאד. איפה החבאת את האם שלהם ?
 אמיל : היא מתה.
 נלי : אמיל, אתה לא מחלוצץ !!
 אמיל : כן, נלי, אני אביהם.
 נלי : ואמם היתה... היתה...
 אמיל : לילדת המקום, היא היתה יפהפיה ונחמדה.
 נלי : ואתה והיא...
 אמיל : אני לא מתחרט. באחי הנה צעיר, והשתדלתי לנצל את החיים.
 נלי : אני מבינה. (מסתכלת על השעון) או, אני צריכה לרוץ. אני בתורנות במרפאה עכשיו.
 אמיל : חכי, אני אלוה אותך.
 נלי : אין אורך. יש לי כאן ג'יפ.
 אמיל : אל תלכי, חכי רגע.
 נלי : אני מצטערת, אבל יש לי כל כך הרבה לעשות. תודה רבה. זה היה בלוי נעים, אבל עכשיו אני מוכרחה ללכת. אינך צריך ללווח אותי.
 אמיל : נלי, את יקרה לי מאד, את שומעת, יקירתי ?!
 נלי : וגם אתה יקר לי, באמת... הנה לי בבקשה. (רצה מן הבמה)
 אמיל : (שר "ליל אביב מקסים הוא").

מ ע ר כ ה ב'

חמורה א'

(לפני המסך. ברקט נכנס דרך המסך ומדבר לקהל כאילו הם קהל
להצגת יום הלולים)

ברקט : בחורים, מצבנו גרוע ועד שנמצא לא נוכל לחזור הביתה. לכן,
במשך זמן שהותנו כאן, עלינו להעלות את המוראל כדי שתוכל
לשאח את החיים כאן. אני יודע שאינני אדם רגיש וידוע לי שאחם
קוראיה לי לפעמים Ironbelly.....

קולוח : לפעמים !! אלף פעמים !

ברקט : הכנוי הזה לא מוצא חן בעיני כי אני בעצמי נחתי אותו לסגן
שלי, לקומנדר הרביסון !! (קורא לתוך המסך) קומנדר ! (הרביסון
נכנס דרך המסך מלווה על ידי שתי בחורות).

מלח א' : או, הלואי והייתי אני קומנדר !!

ברקט : אנחנו, כלומר, רוצים להודות לכם בעד ההצגה היפה וביחוד לאלה
שעבדו על החלבשות והתפאורה וכתיבת ההצגה. בשם כולם רוצה אני
לברך אתכם על הערב הנעים, ויישר כוחכם. (מחייאת כף חלשה
מהקהל).

הרביסון : (מקריא מפיסת ניר) החלק האחרון של ההצגה שלנו יהיה שיר
שיטירו... (לא יכול להאמין) ובילים !

(ברקט צוחק. המסך עולה והם יוצאים דרך הצד. נלי וגיליס שרים
"הוני בון". בסוף השיר כבוי אורות וטומעיה :)

מלח ו' : איך זה היה ?

מלח ז' : איוט !!

תמונה ב'

- סטופוט : מאה אחוז funny
- ביליס : אל תהיה לי חכם. יותר טוב שחגיד איך זה מצא חן בעיניך.
- סטופוט : גועל נפש !
- אמיל : סליחה, אולי תוכלו להגיד לי איפה נמצאת הגברת פורבוש ?
- ביליס : היא מחלבשח עכשיו.
- אמיל : ראיתי למסור לה את הפרחים האלה.
- ביליס : או, היא באמת שמחה מאד. היא עצובה נורא שהיא צריכה לעזוב את האי.
- אמיל : עצובה !? מדוע ?
- ביליס : אתה עוד לא יודע ? (לוקח את הפרחים) בסדר, סטופוט ימסר לה אותם.
- סטופוט : מי ? אני ?
- ביליס : כן, אתה חתיכת שומשום (נותן לו את הפרחים) תמסור אותם לגברת פורבוש. (סטופוט יוצא עם הפרחים)
- אמיל : רב תודות. (קייבל נכנס בריצה)
- קייבל : הי ! ביליס, ביליס...
- אמיל : Lieutenant ! אמרו לי שאחה במרפאה.
- קייבל : או, אל חדאגו, אני כבר בריא. שכבתי שם שבוע שלם עם הפלו הארור הזה !
- אמיל : מה אחה רואה מביליס ?
- קייבל : סירה כדי לקחת אותי לבלי האי. אני מוכרח לראות את הבחורה ההיא עוד פעם... (ליאט נכנסת עם בלדי מרי והוא רואה אותה) ליאט ! (ביליס מרמז לאמיל ויוצא. ליאט רצה לקייבל והוא רואה ומחבקת אותו) ליאט ! אני ודאי חולם !
- ליאט : לא, chui
- קייבל : מה אח עושה פה ?
- בלדי מרי : היא לבוא בסירה גדולה של ז'אק באריר, נוטע צרפתי. רואה להתחתן לה, (לאמיל) מכיר אותו ? (לקייבל) עשיר !!
- קייבל : זה שספרת לי עליו ? הטכר ? (שואל בעיניו את אמיל והוא מרמז "כן", אחר כך מחקרב לצד) בטם אלהים ! (בלדי מרי) את מרשה לה להתחתן עם היצור הזה !!??
- בלדי מרי : אז את רוצה, אז אתה יכול להתחתן. אתה חיל טוב עם ליאט. לפני המלחמה יש לי 600 דולר. עכשיו במלחמה כמה ? אה ? אלפיים דולר !! מוכרח למלמלות, שיני חזיר בר, ראשי אדם. יהיה הרבה כסף ואני נותנת כל כסף לך ולליאט. לא צריך לעבד. אוהב ? קונה ? (הפסקה ארוכה)

- קייבל : (הקטן רב) בלדי מרי... זה בלתי אפשרי !
- בלדי מרי : (כועסת מאד) הזדמנות אחרון ! עכשיו היא מתחננת ז'אק בארייר. בואי ליאט. (מושכת את ליאט) אה, מזובל !! (יוצאת) (קייבל שר "הנך צעירה מאביב", וכשגומר הולך לאד השני של הבמה. נלי ובילים נכנסים דרך המסך)
- נלי : והפרחים... כזה הם נחמדים ! זה באמת נחמד מאדך, ביליס.
- בילים : גברת פורבוש, אני מוכרח להגיד לך את האמת. את הפרחים לא קבלה ממני, אלא...
- אמיל : נלי !
- נלי : או, אמיל !!!
- אמיל : את עוזבת !! למה ?
- נלי : לא עכשיו, אמיל. נשוחח מחר. אני...
- אמיל : לא, עכשיו ! מה פירוש הדבר, נלי ?
- נלי : פרוש הדבר שלא נוכל להתחתן. אתה מבין ? זה בלתי אפשרי !
- אמיל : נלי, בגלל הילדים ?
- נלי : או, לא, אין לזה סיבות לילדים.
- אמיל : אז, שמא בגלל אמת שהיחה ילידת המקום ?
- נלי : כן... אין שום סבה... אינני יכולה להסביר... זה פשוט חלק ממני.
- אמיל : אינני מאמין בזאת.
- נלי : אז מדוע אני מרגישה ככה ? אינני יכולה אחרת. (רצה לאד ומסתלקת. קייבל רואה אותה ומבין את הכל. הוא מתקרב אל אמיל)
- קייבל : אנחנו עכשיו באותו המצב. (שניהם שרים "היא התרחקה") שמע, ד'בעק, מה בענין הפעולה שלנו נגד היפנים ?
- אמיל : אתה מתכוון למשלחת ? אני כבר סרבתי פעם אחת ולא אשנה את דעתי.
- קייבל : אולי, נחשב בדבר שני ? (אמיל נטאר דומם) אתה מכזר את האי.
- אמיל : איפה יל מקום מתאים לעגון ?
- אמיל : א... על תחוף הדרומי. זה המקום המתאים ביותר. (חושב לרגע)
- קייבל : עם אוללה נוכל להגיע לשם בנקל.
- אמיל : נוכל ? אנחנו ?
- אמיל : כן, בודאי, אין לי מה להפסיד. הבה נלך. (יוצאים)

תמונה ג'

(חדר הרדיו של האי : רואים את ברקט, הרביסון והקשר)

- הרביסון : סוף סוף הצטרך לדבר אתה. זה טובענייה שהיא לא ראתה אותו.
ברקט : טוב. תכניס אותה. מדוע עלי לטפל בעניינים כאלה?! (הרביסון יוצא וישוב עם גלי)
גלי : סליחה, המפקד... אולי זה לא בסדר, אבל... אמיל ד'בעק...
אני דואגת, אף אחד מבני בלתי יודע איפה הוא... עד כמה שהבינתי, כל הם מהברים ארפתי, שמעתי אחדים מן החולים שלי מדברים ביניהם על ארפתי אחד... אולי הם מתכוונים אליך.
ברקט : כן, גברת פרובוס, את צודקת. אם תחכי כאן רגע, תוכלי לשמע את קולו.
גלי : קולו?? איפה הוא ?
ברקט : עם לוטננט קייבל בשטח היפנים.
גלי : שטח ה...
קשר : וקט!! הנה קולו של ד'בעק !
קול אמיל : חברים, יש לי הודעה חדשה וקצרה... ולג מסמחת. לוטננט קייבל נפטר אמש מפצעיו שנפצע בידי האוייב. אישי עדין ממנו לא הכרתי מעולם. חבל שאינו יכול להודיע לכם בעצמו שהיפנים עוזבים הלילה באופן פתאומי. אם תתקופו עכשיו הנצחון הידינו. אני מוכרח להתחבא שנית. לא תשמעו ממני כמה ימים. אנחנו (האידה) מה ? מה יש ? (לתוך המכשיר) להתואוח !!!
גלי : אמיל !!
ברקט : זה הכל ? אי אפשר לשמוע יותר ?
קשר : לא, המפקד. הרדיו שלי לא פועל.
גלי : קייבל המסכן... המפקד, האם אראה את אמיל ד'בעק שוב ?
ברקט : יתכן, בהחלט יתכן.
גלי : לא ידעתי שהוא יוצא בשליחות.
ברקט : ודאי שלא. אל תאשימי אותו. הוא בחור נפלא.
גלי : או הו ! (מתקדמת לפני המסך, והמסך יורד) הזור מהר ! אני יודעת עכשיו מה שהשוב. אתה ! כל הדברים ההם, אשתך, הילדים, האבע שלה... לא איכפת לי ! אני רוצה שתחיה, יקירי ! חשוב והכל יהיה כמו שרצינו. אתה זוכר?... (שרה בית מ"ליל אביב בהיר הןא") אמיל !! (בלדי מרי נכנסת)
גלי מרי : אהות... בבקשה. גברת אהות...
גלי : מי את ? מה את רוצה ?

בלדי מרי : איפה Lieutelan קייבל ?
 נלי : מי את ?
 בלדי מרי : אני את של ליאט.
 נלי : של מי ?
 בלדי מרי : ליאט. היא לא מתחננת עי אף אחד. רק לוטלן קייבל. (ליאט נכנסת)
 נלי : או, הביבתי ! (מתבקת אותה. כבוי אורות, יוצאות)

חמונה ד'

(חוף הים. כל המלחים מוכנים לעזב בסירות. שומעים רמקול)
 רמקול : הקשיבו, הקשיבו ! הכונו לעלות על הסירות ! נא להסדר בשורות (האחיות אועדות על הגמה, מוכנות לעזב. בסוף השורה אועדים ביליס, אשפה והפרופסור)
 אשפה : הי, ביליס, זאת לא הפלוגה שלנו !
 פרופסור : אנו מאחרים. בוא נשוב לפלוגה.
 ביליס : אל תדאג. לא יהיו מוכנים לעוד כמה שעות. אני עכשיו באי.
 הסתכל, יש אלף איש כאן וכל אחד הוא sucker. (לאחד מהם)
 הי, אתה מריץ ?
 מריץ : כן.
 ביליס : אתה ננסע בסירה ?
 מריץ : כנראה.
 ביליס : אתה יודע, אתה תקיא את העיניים. (מוציא מן הכיס הבילה קטנה)
 המיטה דולר אלו שלך.
 מריץ : מה זה ?
 ביליס : נגד מחלת ים, תאטרך בזה.
 מריץ : שטויות ! כלנו קבלנו את הרפואה הזאת. מצאת את מי לסדר ! (יוצא)
 פרופסור : ה suckers הללו מתחכמים מיום ליום. (קצין נכנס)
 קצין : כל אחד לפלוגתו ! חייב להיות כאן סדר !
 ביליס : תסלח לי, המפקד, איפה אוכל למצוא את קפטן ברקט ?
 קצין : הוא מיד יבוא.
 ביליס : רב תודות. זה הכל !
 (הקצין מהלך לו. מבין מה שקרה, אבל ממשיך ללכת)
 קצין : המפקד, אני אוכל לדבר איתך רגע ?
 ברקט : מי זה ?
 ביליס : ביליס, המפקד, לוטר ביליס.
 ברקט : מה אתה רוצה ?

ביליס : מותר לי לקחת ארירון כדי להציל את הצרפתי ד' בעק מן האזי ?
 ברקט : אל תדאג, חביבי, הכל יסתדר, שלום.
 הרביסון : הי ביליס, אף פעם לא היית בבית הספר שלי.
 ביליס : (בצחוק) לא.
 הרביסון : כמעט שכחתי...
 ביליס : שיכחת מה, הממקד ?
 הרביסון : מלכה נמצאים בסירה שלי, להתראות !
 ביליס : אז.

ברקט : לדרך ביל. (סניהם יוצאים מצד אחד. ביליס וכו' מצד שני)
 רמקול : הקטיבו, הקטיבו כלם ! לסירות, לסירות !
 (כל המלחים שרים "אין דבר דומה לדיים" ביציאתם לסירות. כבוי אורות. קול דממה דקה נשמע.)
 מלח ח' : Hey! Wait for me!

חמונה ה'

(הגן של ד' בעק. לפני המסך, רואים את נלי והילדים)
 נלי : הסתכלו על אניות המלחמה שמה. הגדולות הן... הקטנו הן...
 אך לא חשוב (מסתכלת לזמנים) מה הם אלה ?
 ירמיה : P-40's
 נלי : או, אתה צודק, חל סנוי במצב ועלינו לעזוב את האזי.
 Comprenez-vous?
 הילדים : oui, oui (אמיל נכנס עם מלח ו', סניהם עייפים ולא רואים את נלי)
 נלי : ועכשיו מהר למטה. תהיו ילדים טובים. מהר לשון, יקירי.
 הקטנים : Chantez נלי, !chantez
 נלי : או, את השיר הזה ? לא, אתם רק צוחקים ממני.
 הילדים : בבקשה, בבקשה, Nous ne nous couchions pas,
 נלי : טוב, טוב, נסיר יחד. (מתחילים לשיר "Dites moi" ואמיל מצטרף אליהם).